

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DE FRIE DANSKE

1 Aargang

December 1941

nr 1

Herved præsenteres Bladet "De frie Danske", et Organ for det Arbejde der herjæmme gøres for at bringe Danmark ud af den nuværende Situation, uden at miste vore Rettigheder som et frit og selvstændigt Folk. Selv om dette Arbejde nødvendigvis maa blive "underjordisk", haaber vi dog at dette Blad maa være i Stand til at give dets Læsere paalidelige og sandtru Oplysninger om de mange Tildragelser, smaa som store, paa den politiske Front, hvilke ellers ikke ville komme til Offentlighedens Kendskab.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

TYSK ULTIMATUM

Danmarks tilslutning til Antikomintern-pagten skete ikke frivilligt. Den blev fremtvunget gennem kraftigt tysk Pres. Ifølge nu foreliggende Oplysninger øgedes det tyske Tryk stadigt gennem hele Ugen til det kulminerede Lørdag Aften. Den tyske Minister havde gentagne Samtaler med Berlin og ved 3-4 Tiden Søndag Morgen modtog han definitive Instrukser.

Tidlig Søndag Morgen begav den tyske Minister sig til Hr. Scavenius og overleverede et Ultimatum. Ifølge inhentede Oplysninger krævede Tyskland at Danmark ufortøvet erklærede sig beredt til at underskrive Antikomintern-pagten. I modsat Fald vilde Tyskland opslige Overenskomsten af 9 April 1940 og betragte Danmark som mod sig fjendtlig, krigsførende Magt med deraf følgende Konsekvenser: RIGSKOMMISSÆR OG MILITÆRFORVALTNING.

For denne Trusel bøjede den danske Regering sig Søndag Aften i Stats raadet med Hans Majestæt Konge n.

Udenrigsminister Scavenius sendtes til Berlin med bestemte Instrukser om ikke at gøre nogen Indrømmelse udover Antikomintern-pagtens Ordlyd. Vi erfarer imidlertid at von Ribbentrop i Berlin har stillet nye, betydeligt videregaaende Krav. Det vil nok snart vise sig at Hr. Scavenius trods alt har givet efter for andre Fordringer.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

EN UDENRIGSMINISTER

Under Overskriften "Udenrigsministeren og det udenrigspolitiske Nævn" skriver Dagspressen:

"Under Finanslovs-debatten, der forleden sluttedes i Folketinget, rettede Dr. Krag et ret skarpt Angreb paa Udenrigsminister Scavenius i Anledning af Ministerens Forhold til det udenrigspolitiske Nævn.

Taleren begyndte med at oplæse hvad der staar i Loven om det Udenrigspolitiske Nævn, hvorefter han udtalte:

"Det udenrigspolitiske Nævn har staaet i det bedst mulige Samarbejde med de skiftende Udenrigsministre, især med den tidligere Udenrigsminister Muck, og Nævnets Indsats har ikke været uden Betydning. Helt anderledes er belageligvis Forholdet blevet med den nuværende Udenrigsminister, som ikke fæser sig forpligtet til efter Loven at træde i Forhandling med Nævnet. Kun i et Par enkelte Tilfælde har der været Forhandling, men disse ganske faa Møder har været indkaldt paa Medlemmernes Foranledning. Dette er utilfredsstillende, fordi de enkelte Medlemmer ikke er i Stand til at vide, hvornaar

der skal ske noget vigtigt. I en Række højst opsigtsvækkende og for Danmark betydelige Sager har der ikke været nogen Drøftelse. Disse Sager er blevet forberedt, behandlet og afgjort uden Nævnets Medvirken".

"Dette er klart stridende mod Lovens Ord, en Til sidesættelse af Lovens klare Ord og dens Hensigt. JEG HENSTILLER TIL DEN HØJTÆREDE UDENRIGS-MINISTER, AT DENNE SABOTAGE OPHØRER".

"En Konsekvens af denne Tilstand" fortsatte Dr. Krag, "ville være at ophæve Loven om det udenrigspolitiske Nævn i den nuværende Udenrigsministers Embedstid, men jeg vil ikke foreslå dette, da jeg er bange for at den højtærede Udenrigsminister vilde hilse dette med den allerstørste Glæde og Tilfredshed, men det er ikke sømmeligt for Ministeren eller for Nævnets Medlemmer, at der fortsættes paa denne Maade".

.....

ENDELIG. Efter halvanden Aars Forløb finder en af vore ledende Politikere Mod og Løjligged til at udtrykke hvad vi alle har været klar over længe. Desværre altfor længe. At det skulde blive den ellers saa fredsomme lige Dr. Krag, der, i Rigsdagen, skulde rette det første Slag mod Danmarks Fjende nr 1, ERIK SCAVENIUS, viser bedst hvor uudholdelig Situationen efterhaanden var bleven. Man behøver ikke at være i Besiddelse af overvældende store Evner som Spaamand, for at forudsige at Dr. Krag snart vil slutte sig til Christmas Møllers Brigade, WE SALUTE YOU, DOKTOR.

Nu kommer det frem, Hr. Erik Scavenius, vor "højtærede Udenrigsminister", denne Tysklands ydmyge Lakaj, har stadig forsøgt at udføre sit beskidte Arbejde: at underminere Danskheden og sælge os som Tyskernes fremtids Slaver. Gang paa Gang har denne Forræder truffet Aftale med Tyskland, uden at nogen af vore ansvarlige Ledere vidste derom, dog maaske med Undtagelse af Lakaj nr 2, Gunnar Larsen.

ERIK SCAVENIUS, vi husker Deres sammensværgelse med Tyskerne angaaende "Told & Mønt-unionen". Ligeledes husker vi Deres private Frikorps "Kryssing", og nu Antikomintern-pagten. "ALMUEN" holder Øje med Dem.

-O-O-O-O-O-O-O-

TIL LYKKE

HR. SCAVENIUS,

Saa vandt De første Omgang, dog ikke med nogen større Margin. Ganske lykkedes det Dem at gennemføre en Slyngelstreg, der til evig Tid vil staa som et af de sorteste Blade i Danmarks Historie, men vi tror ikke at De vil faa megen Glæde deraf.

Hvad er Meningen med Antikomintern-pagten? Hvis det var for at faa Udlandet til at tro, at Danmark stillede sig solidarisk med de tyske Voldsmænd, saa er det allerede slaaet fejl. Hele Verden ved nu at det var Danmarks "højtærede Udenrigsminister" og ikke det danske Folk, der tiltraadte Pagten. Det danske Folk har ikke, og kan aldrig faa, noget fælles med Nazi-Tyskland. De tyske Metoder er saa fjernt fra dansk Mentalitet, at ingen Bro-bygning er mulig.

Hvad bliver deres næste Skridt, Hr. Scavenius? Skal Danmark nu tiltræde "3 Magts-pagten" og skal vi sende Tropper til Østfronten for at fylde Hullerne i de tyske rækker? Tror De ikke at det danske Folk taber Taalmodigheden og gør kort Proces med Dem? Selv om Aviserne hernjemme har baade Haandjern og Mundkurv paa, har Deres skurvede Medskyldige vel nok rapporteret Begivenhederne her i Landet, medens DE selv deltog i "Quisling-Jamboreen" i Nazi-Riget.

TROR DE HELDET STADIG VIL FØLGE DEM?

HUSK HVORLEDES DET GIK DEN FRANSK "QUISLING".

PIERRE LAVAL

ET HERRENS VEJR OVER LANDET.

Quislings Blad "Fritt Folk" bragte i Begyndelsen af September følgende Spaadom "Et Herrens Vejr over Landet" og skrev i denne Forbindelse:

"Overraskede, til og med ubehageligt, vilde vi derimod blive, om ikke Bolchevismens mange Hjælpere i Norge - baade de smaa og de store baade de med og de uden Flag - nu snart faar opleve en Stor-rengøring, et Herrens Uvejr over Landet".

"Fritt Folk" skulde hurtigt faa Ret. Onsdag den 10. September erklæredes Undtagelses-Tilstand i Norge. Efter hvad "Svenska Dagbladet" meddeler lagdes en Ring af tysk Militær omkring Oslo - og Fredag den 12. September meddeltes i den danske Dagspresse, at to norske Arbejderledere: Viggo Hansteen og Rolf Vickstrøm var dømt til Døden, . . . og henrettede.

Samtidig idømtes 3 Mænd livsvarigt Tugthus, 2 Mænd 15 Aars Tugthus, 2 Mænd 12 Aars Tugthus og 1 Mand 10 Aars Tugthus. Dagen efter forelaa Meddelelse om, at yderligere en Mand var dømt til 15 Aars Tugthus, en til 12 Aars Tugthus, medens 3 andre fik 10 Aars Tugthus. Den 15. September meddeltes i den danske Dagspresse, at Standretten havde afsagt følgende 12 Domme:

2 Mænd dømtes til Døden (Rigskommissøren "benaadede dog disse med livsvarigt Tugthus).

3 Mænd idømtes livsvarigt Tugthus, 4 Mænd 15 Aars Tugthus, 3 Mænd 12 Aars Tugthus.

Den 12. September skrev "Svenska Dagbladet" i en ledende Artikel: Ingen af os kan derfor forundres over Sveriges organiserede Arbejdere opfatter de norske Kollegers Sag som deres egen. De Kugler, som fældede Hansteen og Vickstrøm, hvinede tæt hen over L. O.-Kongressens Hovede, ricochettede over den botniske Bugt og forfejlede heller ikke deres Maal i Finland".

"Den 17. September meddelte samme Blad, at "samtlige de af Standretten i Oslo til langvarige Tugthusstraffe dømte Nordmænd, i nogen af de nærmeste Dage sendes til Tyskland for at afsone deres Straf. Foruden disse dømte vil ogsaa et Antal arresterede Fagforeningsledere, der for Tiden sidder internerede ved Grini - hvor i disse Dage, ifølge forskellige Oplysninger, nærmere Tusindtallet af Oslo-Beboere sidder fangne - blive sendt til Tyskland eller til særligt indrettede Koncentrationslejre i det indre af Norge".

Dagen efter meddelte "Svenska Dagbladet" bl. a.:

"Mange af de intellektuelle, som blev arresteret under Undtagelses-Tilstanden, er nu atter frigivet, men i Stedet er fængslet nye. Man retter sig nu særligt mod de gamle borgerlige Partier, specielt Højrepartiet, hvis tidligere Ledelse er blevet arresteret, ligesom Flertallet af Partiets mere fremtrædende Pressefolk".

Jo, sandelig - "Fritt Folk" fik Ret. . . "der kom til at gaa et Herrens Vejr over Landet".

Det var under disse Forhold, D. N. S. A. F.'s Stabsleder, H. C. Bryld sammen med "Fædrelandet"s Chefredaktør, Helge Bangsted, rejste til Norge og i denne Forbindelse udtalte sig i "Fædrelandet" den 16. 9. 41 under den tre-spaltede Overskrift:

"Vi glæder os til at træffe Quisling - netop nu"

Det var i dette Interview, H. C. Bryld bl. a. udtalte: National-Socialismen kan i Danmark alene tænkes i Forbindelse med Frits Clausen. Baade i Norge og herhjemme er der stadig Folk der ikke vil se det, men de sidste Begivenheder i Norge har jo ogsaa vist, at taabelig Modstand kan standses. Og selvfølgelig skal den standses, fordi det er en Modstand uden sund Fornuft".

NYE DØDSDOMME.

Igen en nazistisk Sejrsfanfare fra det ulykkelige Norge. Alle de tysk-kontrollerede danske Aviser bragte for nogen Tid siden Meddelelse om Eksekutionen af 6 Nordmænd "der arbejdede for Fjenden" hvilket omskrevet paa Dansk betyder at de arbejdede mod Norges Fjender. Disse 6 Mænd var hverken Tyve eller Røvere, det var kun Nordmænd, der brugte det eneste Middel i deres Magt, nemlig Sabotagen.

Nogle Dage senere læser man i de samme Blade om en Kæmpebrand i Oslo den 28 Oktober. Flammerne raserede fuldstændigt det store "Dovrenale kompleks", hvori der foruden Forlystelsesstedet "Dovrenallen" fandtes store Lagerlokaler. I disse Lokaler var opmagasineret alle de Uldtæpper og Skibenklæder samt mange andre Brugsgenstande som Tyskerne havde stjålet fra Nordmændene. Flammerne fortærede det hele. Nu holder Tyskerne 20 Nordmænd som Gidsler, til de har fundet Gerningsmændene.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

GIDSLER.

To politiske Mord har fundet Sted i Frankrig. Et Par tyske Officerer er blevet myrdet. Der er ingen Grund til at fornerlige disse Handlinger, men de er psykologisk forstaaelige.

I sammenligning med disse Mord virker de Forholdsregler, som de tyske Okkupationsmyndigheder i Frankrig har vedtaget, saa meget mere forfærdende. Halvtreds franske Gidsler er blevet henrettet som Repressalier. Ydeligere halvtreds Franskmænd skal slæbes ud af Fængslet og slagtes, hvis ikke de skyldige paagribes.

I forbindelse hermed har Marskal Petain og Admiral Darlan talt over Radioen til det franske Folk. Ikke med et Ord fordømmes de tyske Rædselsgerninger. De godkendes som noget ganske naturligt. Admiral Darlan er endog i Stand til, i sin Formaningstale, at indflette Ordet "retfærdigt". Og det er vist desværre saadan at Admiralsens Ord forekommer de fleste naturlige og indlysende. Krig er naard og grusom. Dagligt slagtes tusinder paa Slagmarkerne. Hvorfor skulde der saa være noget underligt i at tage halvtreds uskyldige Franskmænd ud af Fængsel og nedskyde dem. Saadan tænker mange.

Begivenheden i Nantes er imidlertid ikke nogen enkelt Episode, men et Led i en hel Kæde af Begivenheder. Fra alle de tysk-okkuperede Lande kommer der meddelelser om lignende Hændelser. Ikke lyssky, hviskende Rygter, men bombastiske Bravader om Afstraffelser og Repressalier, udsendt af "Herrn Doktor Paul Joseph Goebbels" Propaganda Ministerium. Intet beviser klarere hvor dybt vi er sunket, hvor langt bort vi er kommet fra alt det vi har kæmpet og stridt for, end at vi er i Stand til at betragte slige Voldsgerninger som Krigens naturlige Følger.

At tage Gidsler er ganske vist en ældgammel Skik. Historien er fuld af Beretninger om hvordan Gidsler er blevet givet og taget. Og om hvordan de arme Mennesker koldblodigt myrdedes, naar deres Vogtere fandt for godt.

Men næsten lige saa gammel som denne grusomme Skik, er Kravet om at ingen skal dømmes eller straffes for andet end hvad man selv har forbrudt. Dette Krav har langsomt maatte kæmpe sig frem til Erkendelse. Men allerede i forrige Aarhundrede var man naaet saa vidt at spørgsmaal om at tage Gidsler kun var aktuelt blandt vilde Stammer.

Hitler-Tyskland har genoptaget den ældgamle Skik. I den "nye Ordens Europa", er en Metode, der sidst brugtes af kinesiske Jærøvere, atter sat i Højsædet. Og det forfærdelige er ikke, at en hensynsløs Militærmagt, under en Krig, griber til slige Midler. Det forfærdelige er, at denne Forbrydelse mod selve Grundvolden for alt det vi bygger vort Samfund paa, fenne Forbrydelse

mod vor Opfattelse af Ret og Retfærdighed, at den kan finde Sted uden at vække en lidenskabelig Storm af Protester. At man forbigaar den som en Krigsepisode af mindre Betydning. Og dog er disse Massakrer paa politiske Modstandere, der værgeløst holdes som Gidsler i overfyldte Fængsler, af store Betydning end Erobringen af Byer eller Kvadratkilometer af Terræn.

Dette er sammenbruddet af en tusindaarig Kamp for Retfærdighed. Thi ingen Vover vel at tro, at saadanne Rædselsgerninger ikke fører til nye Rædsler, at samme Metode ikke vil blive bragt i anvendelse mod dens Opfindere naar Timen er inde. Det er ikke blot Dagens grusomheder der afspejler sig i de summariske Meddelelser om de halvtreds Franskmænd. I Spejlet skinner man nye Rædsler, naar Havnen skal udmætes efter samme Maalestok.

Titusinder af Mennesker holdes i dette Øjeblik som Gidsler. Tænk lidt paa hvad det betyder. Og tænk engang paa hvad Telegrammet om de halvtreds Franskmænd betød.

DETTE ER I EUROPA AAR 1941.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

HVORLÆNGE SKAL VI SOVE ENDNU!

Efterhaanden som Tiden gaar, og man vænner sig mere og mere til at se de "Fremmede" paa Gaden, slaar Danskerne sig til Taals med, "at de skal jo engang være her, og det kan vi jo ikke gøre noget ved". Unge Piger finder det naturligt at omgaa "Uniformerne" paa den mest intime Maade, og Kvinder og Mænd af alle Aldersklasser konverserer Besættelsesstropperne og fraterniserer med dem paa Gader, i Tog og Sporvogne, uden at tænke paa Kongens og Regeringens Ord om, at vi skal afholde os fra enhver Form for utidig Nyggerrighed overfor Besættelsesmagten. Det danske Folk sover. Ved vi da ikke at Tyskerne er vore Fjender, og at de tyske Soldater er her som Repræsentanter for det national-socialistiske Tyskland, der voldeligt har overfaldet vort Land, uanset, at de selv har opfordret vort Land til at slutte en "Ikke-Andrebs-Traktat" med dem.

De har givet os Løfter, som de truede med at bryde, hvis ikke de fik deres Vilje i Spørgsmaalet om Antikomintern-pagten, og som de er parat til at bryde, saasnart vi igen er for langsomme til at "nyordne" os. De har givet Løfter til andre Lande og de har konsekvent brudt dem alle. De vil give os endnu flere Løfter blot de kan opnaa at faa os knyttet endnu nærmere til sig.

Er vi da saa blaazjet naive, at vi tror, de vil holde Løfterne til os? Hvorfor skulde de dog det? Har vi maaske mere end andre Lande Krav paa Hensynsfuldhed? (Et Begreb, de kun kender af Navn.) Har de unge Piger og de tyskvenlige Kvinder og Mænd overhovedet nogen national Ærefølelse? NEJ, de ved end ikke, hvad Ære er.

Det er paa Tide at raabe et Vagt i Gevær. Danske Kvinder og Mænd, vaagn op. Husk at vi er Danske, vi er besat af en Fjende, der ikke har Tanke for andre end sig selv. Faar de unge Piger Understøttelse af Værnemagten naar de faar Børn med de tyske Soldater? Børn avlede i skændig, urets Utugt. Nej, i bedste Fald kommer det paa Clearingskontoen ("Diverse Debitorer") og i alle Tilfælde er det de danske Skatteydere der kommer til at betale "Gildet". Tror de opportunistiske Spytlikkere, at de vil faa Magten i Landet engang? Nej, saa længe Tyskerne er her, vil de søge at beholde hele Magten selv, de tyskvenlige kan kun benyttes som Lakajer, de faar ingen Løn bagefter - af Tyskerne, de vil nemlig ikke være i Stand til at betale. Men vi skal vide at betale "Lakajerne", hvad de har fortjent. Staa sammen, alle danske. Lad os vise, at den 9 April 1940 var en sørgelig Fejtagelse, at der endnu er Liv i HOLGER DANJKE. Næste Gang, der stilles Krav til os fra Fjenden (sandsynligvis om Jødeforfølgelse), siger vi NEJ. Et enigt Nej Lad dem saa blot foretage "Repressalier", lad dem vise deres sande Ansigt.

VI VIL IKKE LÆGE MED LÆNGERE.

N. m. T.

SVENSK SYN PAA QUISLING OG CLAUSEN.

Efter en Artikel i et svensk Ugeblad, skrevet af Oberst W. Kleen, citerer vi følgende

"Der findes en Videnskabsgren, som studerer den nordiske Fortid. Den har kortlagt mange hvide Pletter paa Omraadet for vort Kendskab til vort Folks Liv og Skæbne i svundne Tider. DET skader ikke paa tilsvarende Maade at kortlægge nogle ukendte - men alt andet end hvide - Pletter i Nutiden og saaledes studere nordisk Nutidskundskab".

"Personligheden er det største, ogsaa i Nutidshistorien. Indenfor de Omraader vi her skal berøre er det vanskeligt at finde Personligheder, men saameget lettere at paatræffe Personer som tjenlige Studieemner. Bærerne af Navnene Quisling og Clausen er beredvilligt fremtraadt paa Nutidshistoriens Skueplads og har dermed udsat sig for Samtidens Bedømmelse og Fremtidens Dom".

"Typen Quisling er mest kompliceret og derfor mest interessant som Studieemne. Han er Lederen af et Parti, som vil afskaffe Partivæsenet, dermed - sikkert ganske ufrivilligt - hyldende den gamle Lærdom "ondt skal med ondt fordrives. Han har givet sit Parti Navnet "Nasjonal Samling" men staar som Okkupationsmagtens første og bedste Hjelper. Han er Major, men fandtes ikke - hin Ulykkens Dag, d. 9 April 1940 - i Rækken af tappert kæmpende norske Soldater, der gjorde hvad menneskelig Magt formaaer, i den ulige Kamp mod indre og ydre Fjender, Disorganisation, teknisk Underlegenhed og almindelig Forvirring. Da sad Major Quisling ved Radioen, og med selvtægen - men af Fjenden understøttet - Magt, anbefalede han almindelig Demobilisering, dermed øgende Forvirringen til Kaos. Nu staar der en ny Strid, nemlig Striden indenfor "Nasjonal Samling" om det brændende Spørgsmaal om hvorvidt Norge bør blive et tysk Protektorat eller genopstaa som fri Stat. Quisling selv holder stejlt paa Friheden, hvilket usægteligt er et Udtryk for selvopofrende Idealisme, thi i samme Øjeblik Norge atter bliver fri, forsvinder Quisling og hans Hird fra Skuepladsen.

"En Mand skal dømmes efter baade sine Hensigter og sine Gerninger, men vi afstaar fra ethvert Forsøg paa at dømmes og nøjes med at fastslaa, at Følgerne af Quislings Idealisme har været ulykkelige for Norge og det norske Folk, hvis Ulykker ogsaa er vore."

"Dr. Frits Clausen synes slet og ret at være National-Socialist og gør i denne Egenskab alt hvad staar i hans - hidtil begrænsede - Magtfor at, for Landets demokratiske Regering, gøre en vanskelig Tid endnu vanskeligere. Ingen har beskyldt ham for at være Idealist. Han er Ideolog, hvilket betyder at han sætter Partiet før og over Landet. Men hans Avis kaldes "Fædrelandet". I Fredstid vilde han være lige saa ufarlig som Quisling og vore egne svenske "Hjemme-nazister". At han overnovedet kom til at spille nogen Rolle beror udelukkende paa de særegne Forhold Krigen har medført."

"Har vi i Sverrig Quislings og Clausens Lige? Ingen bør være saa naive og blinde at tro at "saadan kan det ikke gaa ner i Sverige". Hvad der er sket i Norge og Danmark, kan ske i Sverige ogsaa - og er allerede delvis sket."

"Vi kan daglig indenfor de politiske Kredse finde tydelige Spor af Bevægelser som er den nøjagtigste Efterligning af Udenlandske. I et saadant Tilfælde har man Ret og Rigt til at være paa sin Post. Man kan forbyde Folk at marchere om i udenlandske politiske Parti-Uniformer, men man kan ikke forbyde dem at aandeligt iklæde sig den ideologiske Uniform."

"Hvad vil man egentlig fra den Side? Hvorfor denne livlignede paa den indre Front, just nu, da trykket udefra har foranlediget Borgfred mellem alle nationale Partier?"

"Vil man nøjes med, ligesom hidtil Dr. Clausen, at skabe Uro og Besvær eller vil man vandre i Quislings Fodspor?"

"Vi kan ikke faa et sandfærdigt Svar paa disse Spørgsmaal i Fredstid. MEN vi - alle vi virkelige Svenske, som bygger vor nationale Samlings Jernhaarde Forsvarsfront - er fast besluttet - at skulde vor Skæbnetime slaa - ikke at taale Marodører i vor Ryg, enten de tilhører den ene eller den anden politiske Falanks. Vi er beredt. VORE BROTTERFOLKS ULYKKER HAR LÆRT OS".

ERINDRIGSLISTE.

Vi er i Besiddelse af en masse Navne paa Folk, der paa den ene eller den anden Maade, ved deres landsforræderiske Virksomhed har gjort sig fortjent at blive erindret og vi skal derfor i hvert Nummer, bringe et Uddrag af disse Navne. Her er det første:

Gross. Alf. Bilstein (Kaffe Nyhavn 31 E. Bopæl Højgaardsalle 45.
(Formand for Deutsche Turnverein).
Løjtnant B. E. Binderup, (Heften fra den 9 April).
Assistent O. Birkmar, (K. T. A. S.) Kong Georgsvej 57.
Koncertsangerinde Michelle Flint Bøgebjerg, Strandvej 100.
Tandlæge S. Højmark Christensen, Amagerbrogade 105, Bopæl Svanemøllevej 63
Bagermester Valdemar Dietricksen, Frederiksvej 6
Gross. Chr. Eckardt (Georg Eckardt), Manufaktur Købmagerg. Bop. Østbaneg. 5
Forfatterinde Olga von Eggers, Holbergsgade 17.
Assurandør Otto Elmøe, Wienervej 20 pr. Lyngby.
Solodanserinde Else Goos Flagstad.
Teaterdirektør Poul Gregaard, Vester Søgade 52.
Arkitekt Jørgen Hansen, Dalmosevej 16.
Axel Hartel, cand. mag. Proprietør, (M. F.) Nellerupgaard pr Gilleleje.
Kunstmaler Gudmund Hentze, Arendalsgade 7.
Overlæge C. E. Hindborg, Antspsygenuset, Usserød, Pennenavevej 2, Rungsted.
Byretsdommer Christian Junior.
Generalrepræsentant Arendt Lemvigh-Müller, Vestervoldgade 83.
Fabrikant Axel Lensfelt (Krystal Mineralvande) Godthaabsvej 239.
Fabrikant Villy Madsen, (gift m. Skuespillerinde Else Højgaard).
Nørrebrogade 56.

Grossere G. Olgenkær, Aagade 114.
Grossere V. Asger Schubert, Hedevangen 3 pr. Lyngby. (Vaabenlager paa Loftet)
Grossere Vilhelm Andersen, Vimmelskiftet 47, Bop. Peter Bangsvej 115.
Autoforhandler Albert Schmidt, Glostrup.
H. von Zimmermann, Generalrepræsentant for Reichsbannzentrale für Deutsche
Reiseverkehr, Østergade 3, Bopæl Blidah Park 19.
Direktør Rudolf Greulion, Dr. phil. nat. Hovedindenaver af A/S Super-Service
St. Kongensgade 118. Værksted Blegdamsvej 60. H. K. F.-Stelle.

(fortsættes)

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Apropos Kødbyen.

I et Blad læser vi at en tysk Slagtermester i Mecklenburg er blevet henrettet for at have omgaaet Slagtningsbestemmelserne.

Mon Brødrene Houlberg stadig holder fast ved de gamle Ideer og er det rigtigt, at de stadig er Medlemmer af Hr. Clausens Parti.

Hvad siger Hr. Clausen? Mener man stadig at fenge ikke lugter, selv om de Houlbergske Leverancer til Finland og Børnens Kontor gjorde?

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

SIDSTE NYT.

Vi erfarer at Justitsminister Thune Jacobsen snart vil modtage sine Rejsepapirer.

Hans Efterfølger menes at være den gode Nazist, Udenrigsministerens juridiske Raadgiver, Doktor juris. C. Popp-Madsen.

-o-o-o-o-o-o-o-o-